

MAANDBLAD

UITGEGEVEN DOOR HET NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP IN LIMBURG.

Maandelijksche Vergadering
van het Natuurhistorisch Genoot-
schap, in het Museum te Maastricht,
op Woensdag 3 November
a. s. tegen 6 uur.

Maandelijksche Vergaderingen.

Zooa's uit bovenstaande aankon-
diging blijkt, heeft op 3 Oct. a.s. 'n
vergadering plaats.

Ze is na 's onderbreking van ver-
verschillende jaren onzer maande-
lijksche vergaderingen weer de eerste
van haar soort en zal voortaan ge-
regeld gevolgd worden door bijeen-
komsten, die plaats zullen hebben
op den eersten Woensdag van elke
maand.

De leden gelieven er op te letten
dat voor deze vergaderingen geene
speciale oproepingen plaats vin-
den; ze worden alleen aangekondigd
in het Maandblad.

Ook belangstellende niet-leden heb-
ben toegang.

Behalve Maastricht komen natuur-
lijk ook andere plaatsen, b.v. Sittard,
Heerlen, Roermond, Venlo voor de
maandelijksche bijeenkomsten in
aanmerking.

HET BESTUUR.

ONS MAANDBLAD.

Van vele kanten werd ons gevraagd: „Waarom
hebben we zoo lang geen Maandblad gezien?“...
't Antwoord is heel eenvoudig.

Voor een geregeld laten verschijnen van het
Maandblad misten we de noodige „kopeken“.

Vroeger kostte 't blad per maand pl.m. 20, thans
pl.m. 50 gulden!

Waar het Natuurhist. Genootschap in Limburg
tot dusverre z'n contributie niet verhoogde, behoeft
't geen betoog, dat bezuiniging absoluut noodzake-
lijk was.

We konden alléén bezuinigen door minder Maand-
bladen uit te geven.

Zoo'n toestand was verre van 'n ideale.

Te minder, omdat onze Maandbladen zeer ge-
zocht zijn.

Er gaat haast geen week voorbij, waarin we geen
aanvragen krijgen voor toezending van oude num-
mers.

Gelukkig bestaat er kans dat er dra verbetering
in onzen financiëleen nood zal komen.

Uit den Haag toch kregen we de verheugende
tijding dat op de Rijksbegroting van 1921 een
post zal komen te staan groot f 1000 voor het Na-
tuurh. Genootschap in Limburg.

Daarenboven hebben we gegronde hoop, dat ook
én de Provincie Limburg én de Stad Maastricht
zullen helpen om 'n geregeld verschijnen van het
Maandblad mogelijk te maken.

Trouwens da's in beider welbegrepen eigenbe-
lang. Limburg is op natuurhistorisch gebied verre-
weg de rijkste provincie van heel 't land.

Maastricht bezit een Natuurhistorisch Museum,
dat zich met de beste van dien aard mag meten.

Ons Maandblad is het meest geschikt orgaan om
Limburgsche natuurhistorische vondsten in Maas-
tricht ondergebracht, te publiceeren en alom be-
kend te maken.

Met 't oog op de betere vooruitzichten, waar-
van we hier boven gewaagden zal het Maandblad
derhalve weer geregeld verschijnen.

Voor toezending van copie houden we ons warm
aanbevelen.

JOS. CREMERS.

PLANTENRESTEN IN MIOCEEN ZAND TE SWEYKHUIZEN.

Gaande van de hofstede „de Biezen“ naar Sweyk-
huizen heeft men, vlak bij dit vlek, aan den linker-
kant een grint- en zandexploitatie, benevens een
brikenbakkerij.

De brikenbakkerij wijst er op dat zich daar ter
plaatsse leem (löss) bevindt.

Onder deze löss zit diluviaal grint.

Onder het diluviaal grint bevindt zich mioceen
zand.

Mioceen zand zit daar in de buurt alomme.

Maar zit er niet zooals hier.

Immers, 't is er hier en daar aaneengekit en
heeft iets weg van de Nievelsteiner zandsteen-
en, ofschoon deze laatste veel compacter, veel harder
zijn. De zandbrokken van Sweykhuzen zijn meer
zacht brokkelig, hebben hun zanderig uitzicht veel
meer behouden.

In zoo'n brokstuk heb ik op l.l. 9 Augustus iets
gevonden. 't welk waard is genemoreerd te worden.

Er zaten n.l. tal van goed geconserveerde plan-
tenafdrukken in.

Dat elders in het mioceen soorten van wilgen
en elzen, van kastanjes en populieren, van platanen

en eschdoorns en moerascypresen gevonden werden, weet ik.

Voor zoo ver mij bekend, werden ze echter nog nimmer geconstateerd in Zuid-Limburgsche miocene zanden.

Wanneer ik me niet al te zeer bedrieg, zijn de plantenafdrukken afkomstig van wilgen en elzen.

Het verzamelde materiaal werd ondergebracht in het Maastrichter Museum, waar het voor belangstellenden te zien en te bestudeeren is.

JOS. CREMERS.

DE KUIFHYACINT.

(*Muscari comosum* Mill.).

Deze plantsoort werd in Nederland 't eerst in 1900 gevonden door Dr. Vuyck en den Heer Koning, onafhankelijk, op verschillende plaatsen bij Oud-Valkenburg. In 1906 zag de Heer Kentgens haar in groote hoeveelheid bij Born; daarna is ze nog op zeer veel plaatsen waargenomen (Brunssum, Merkelbeek, Bingelrade, Oirsbeek, Schinnen, Sittard, Munstergeleen, Wijnandsrade, Simpelveld, Schin op Geul). Dezer dagen ontving ik haar weer van een nieuwe groeiplaats tusschen Doenrade en Winteraak.

Op sommige dezer plaatsen is ze reeds door landbouwers voor 25 jaar opgemerkt. Alleen als de blauwvioletgekleurde bovenste bloemen ontwikkeld zijn, valt ze spoedig in 't oog; ze groeit hier meestal tusschen 't graan, zoodat alleen de exemplaren aan den rand der graanakkers gemakkelijk worden waargenomen, al wordt door floristen in hun ijver ook licht verboden terrein betreden.

Oorspronkelijk is waarschijnlijk op alle bovengenoemde groeiplaatsen 't eerste exemplaar met landbouwzaden uit zuidelijker streken aangevoerd, want als haar natuurlijk verspreidingsgebied wordt Midde- en Zuid-Europa en verder Azië en Afrika opgegeven. Reeds in N.-Frankrijk beschouwt men haar nog pas als genaturaliseerd. Voor België wordt ze vermeld als sierplant, zelden verwilderd. Voor aangrenzend Duits gebied vindt men haar niet in de Flora's.

Toch zag ik haar zoowel in naburig Belgisch als Duits gebied ook op sommige plaatsen, en wel onder dezelfde omstandigheden als in ons eigen gewest.

Als sierplant wordt ze hier nooit geplant, zooals elders, hoewel ze een plaatsje in onze tuinen ten volle zou verdienen. Daar ze zich op alle genoemde vindplaatsen sterk heeft uitgebreid, kan men haar thans hier wel als geheel ingeburgerd opvatten.

In de Nederl. Flora wordt nog een andere soort beschreven, n.l. *Muscari tenuiflorum* Tausch, die oorspronkelijk in Z.O.-Europa en Kl. Azië thuis hoort en bij Valkenburg zou gevonden zijn. Ze verschilt van de Kuifhyacint door veel korter gesteelde onvruchtbare en meer cilindrische vruchtbare bloemen; verder ontspringen de meeldraden hooger in de bloemkroon. Ik heb de planten, waarop deze opgave berust, niet gezien, maar naar de beschrijving die de vindsters ervan geven te oordeelen, lijken 't wel eerder schrale exemplaren der Kuifhyacint te zijn. Deze laatste groeit het liefst in lossen bodem; in voedzame akkers kunnen 't planten van 75 c.M. worden met bollen als een kippenei; in mageren zandigen grond blijft ze in alle deelen kleiner.

Wat men wel in tuinen ziet is een vorm of

liever 'n misvorming van de Kuifhyacint, die 't meest bekend is als „Pluimhyacint”, en door de kweekers aangeboden wordt als *Muscari plumosum* of *M. monstrosum*. Hierbij ontbreken de vruchtbare bloemen geheel, terwijl de violetblauwe onvruchtbare bloempjes zich in zoo'n hoeveelheid ontwikkeld hebben, dat ze 'n breed en dichtvertakte pluim vormen. Daar ook de bloemstelen en 't bovenste deel van den stengel purperviolet zijn, maakt 't geheel 'n aardig effect.

Daar er geen bevruchting kan plaats hebben, duurt 't lang eer zoo'n pluim verwelkt. Ze wordt door de bollen vermeerderd.

Tusschen „plumosum” en „monstrosum” is feitelijk alleen een kwantitatief verschil; van eigenlijke bloempjes is nauwelijks sprake; de steeltjes zijn aan hun top alleen iets verdikt, men zou ze als rudimentaire bloemen kunnen opvatten.

Niemand heeft deze Pluimhyacint uit de Kuifhyacint zien ontstaan, noch omgekeerd tot de type zien terugkeeren, maar in alle andere deelen komt ze geheel met deze overeen. Linnaeus noemde haar dan ook alleen „Hyacinthus monstrosus”. Ze was reeds lang vóór Linnaeus in cultuur bekend, geen der oudere auteurs verhaalt echter iets positiefs over haar oorsprong.

Nuth.

A. DE WEVER.

GAGEL.

Kort na mijn bericht in 't vorig Maandblad zond de Heer J. Beckers, Hoofdonderwijzer te Jabeek, mij eenige takjes van *Myrica Gale*, waarop inderdaad mannelijke en vrouwelijke bloemen in 'tzelfde katje zaten; de laatsten bijna steeds aan den top, de eersten aan den voet van 't katje.

A. DE WEVER.

ZWEI OBSTSCHAEDLINGE IN SÜED-LIMBURG 1920. Ins. Col.

Je mehr unser ‚Klein-Zhweitzerland’ Süd-Limburg sich zu einem Obstlande ausgestaltet, desto wichtiger ist es, auf die schädlichen und nützlichen Insekten gut achtzuhaben. Zwei Schädlinge, aus der Ordnung der Käfer, machten sich dieses Jahr sehr bemerkbar.

Als im Maerz bei dem aussergewöhnlich schönen Wetter die Birnbäume in prachtvoller Blüte standen, beobachtete man namentlich am Spalier-, Busch- und Pyramidenobst Hunderte von Knospen, die sich nicht entfalteten. Sie waren trocken, im Innern geschwärzt und leergefressen von einer fusslosen Rüsselkäferlarve von verschiedengradiger Entwicklung: völlig erwachsene, gelblich-weiße und mehr schmutzig-weiße von allen Grössen. Offenbar befanden sich alle Larven bis in den halben Maerz in dem Grade des Wachstums, den sie im Herbst erreicht hatten, die Birnknospen waren also von dem Schädling schon im Herbst angestochen und mit je einem Ei belegt worden. Die unerwachsenen Larven fanden nun im Frühjahr in der verdorrten Knospe keine Nahrung mehr, frassen sich deshalb durch den Knospenstil zum lebensfrischen Teil des Fruchtholzästchen durch wobei sie nicht immer, aber doch hin und wieder die Saftleitung anmagten, so dass die ganze Knospe von Saftstrom überschwemmt wurde. Nach zwei bis vier Wochen waren auch diese Larven erwachsen, kehrten durch den Stiel in die Höhlung der Knospe zurück, um sich zu verpuppen. Inzwischen hatte ich aus den

Mitte März erwachsen angetroffenen Larven schon bald Puppen und nach gut vierzehn Tagen auch die Imagines erhalten. Es handelte sich um *Anthonomus cinctus* Kollar (= *pyri* Boh.). Dieser schöne kleine Rüsselkäfer mit seiner rotbraunen Grundfarbe und der geraden weissen, breit schwarz gesäumten Flügeldeckenbinde scheint also abweichend von *Anthonomus pomorum* L. zu leben. Während letzterer, der bekannte Apfelblütenstecher erst im Frühjahr sein verderbliches Werk betreibt und als Imago überwintert, scheint jener, der Birnknospenstecher als Larve zu überwintern, nach Befruchtung und Eiablage aber vor dem Winter zu sterben. Nach Schau-fuss, (Calwer's Käferbuch II, S. 1175) wurden von *cinctus* Imagines noch im November und Dezember gefunden. Ich habe aber in diesem Frühjahr keine einzige Imago, nur Hunderte und Hunderte von erwachsenen *cinctus*-Larven gesehen, glaube deshalb, dass Befruchtung, Eiablage und Tod im Herbst nach 6—7 monatlicher Lebenszeit eintritt und nur einzelne Individuen den Winter erleben.

Der Apfelblütenstecher, *Anthonomus pomorum* L. trat in diesem Jahre auch sehr schädlich auf. Ende März standen Spätkirschen und Frühäpfel stark in Blütenknospe. Dann kamen zwei stürmische, regnerische Wochen. Die Knospen gingen nicht auf.

Das war für den Blütenstecher die beste Zeit. Als Mitte April wieder schöne Tage kamen, zeigten eine Unzahl Apfel- und Birnblüten die bekannten braun-welken Blütenknospen und in ihrem Innern die schmutzig-weissen Larven von *Anthonomus pomorum* L. Eine Zählung ergab, dass an Frühäpfeln u. Birnen 99 von 100 Blüten vernichtet waren. Die Imagines von *Anthonomus pomorum* L. erscheinen aus der Puppe im Mai und Juni, leben bis in den Herbst als harmlose Blattfresser, paaren sich im April, und scheinen nach 11—12 monatlicher Lebenszeit zu sterben.

Biologisch interessant ist bei beiden Arten das monatelange jungfräuliche Leben, während doch sonst häufig selbst unausgefärbte Imagines zur Copula schreiten. Ob diese Eigenart auch physiologisch in später Reife der Geschlechtsorgane ausgedrückt ist?

Was die Schädlichkeit der beiden Arten angeht, ist theoretisch *A. cinctus* sechs bis zehnmal so gefährlich als *A. pomorum*, denn ein Ei von *pomorum* vernichtet im schlimmsten Fall eine Blüte d. h. wenn nicht schönes Wetter und kräftige Düngung des Baumes die befallene Blütenknospe entfaltet und damit die Blüte rettet und die Larve an der offenen Luft dem Untergange preisgibt. Mit andern Worten, nur bei schlechtem Wetter gelingt es der *pomorum*-Larve, die Blüte zu vernichten, leider mit schrecklichem Erfolg dieses Jahr. Die *cinctus*-Larve dagegen frisst die Birnknospe aus, und vernichtet damit die Hoffnung aus 6—10 Blüten zugleich. Da aber *A. pomorum* wohl sicher zehnmal so häufig zu sein scheint als *A. cinctus*, der nur hier u. da als Schädling gemeldet, vielleicht aber oft übersehen wurde, so dürfte der Apfelblütenstecher für den Obstbau beachtenswerter sein.

Zur Bekämpfung des Apfelblütenstechers scheint sich gutes Abbürsten der Baumstämme und Entfernung der Grasbüschel am Fuss der Stämme im Winter zu empfehlen, um zu dieser Zeit die Käfer der vollen Kälte preiszugeben. Auch kann man sie im Winter hinter locker angelegten Baumringen fangen, wo sie überwintern. Gegen *A. cinctus* weiss ich kein anderes Mittel als Einsammeln der befallenen Knospen im März-April. Aber auch wo

ämenschlicher Fleiss nachhieft, scheinen von Zeit zu Zeit grimmige Winter und fleissige Insektenfresser aus der Vogelwelt, besonders Meisen, auch Finken, beide Schädlinge erfolgreich zu bekämpfen.

ZUR NIEDERL. COLEOPTEREN-FAUNA UND LOKAL-FAUNA VON SÜD-LIMBURG.

III.

Bis November 1915 gab Jhr. Dr. Ed. Everts 9 Listen 'van soorten en variëteiten nieuw voor de Nederlandsche Fauna etc.' heraus. Seitdem erschien keine Liste mehr. Da ich längere Jahre nicht im Lande war und die Tijdschrift nicht bezog, war es mir entgangen, dass Dr. Everts in den Entom. Berichten fortlaufend über 'Nieuwe vondsten voor de Nederl. Coleopteren-fauna' berichtet hatte. Ich stand bei Abfassung meines Beitrags zum Jahrbuch 1919 noch auf dem Boden der 9. Liste, bitte das Versehen zu entschuldigen und folgende Coleoptera Neerlandica als unbekannt für Süd-Limburg nachzutragen.

Addenda:

- 36bis. *Notophilus hypocrita* Putz. N.-L.: Venlo.
  - 52bis. *Dyschirius Neresheimeri* H. Wagn.
  - 56bis. *Dyschirius Lüdersi* H. Wagn.
  - 323bis. *Dromius meridionalis* Dej.
  - 413bis. *Agabus neglectus* Er.
  - 508ter. *Hygropora cunctans* Er. N.-Brab.
  - 513bis. *Stichoglossa Uyttenboogaarti* Everts. Eingeschleppt?
  - 521bis. *Calodera protensa* Mannh. Gelderl.
  - 631bis. *Atheta Devosi* Everts. Gelderl.
  - 981ter. *Stenus niveus* Fauv. Ommen.
  - 1054bis. *Acrognathus mandibularis* Gyll. Ommen.
  - 1060bis. *Anthophagus bicornis* Block. Soll in Oldensal gefangen sein.
  - 1119bis. *Euplectus nitidus* Fairm. Gelderl.
  - 1157bis. *Cyrtoscydmus pusillus* M. u. K. Gelderl.
  - 1157ter. *Cyrtoscydmus exilis* Er. Gelderl.
  - 1222bis. *Liodes cinnamomea* Panz. Utrecht.
  - 1222ter. *Leodes oblonga* Er.
  - 1323bis. *Saprinus pulcherrimus* Web. Breda.
  - 1377bis. *Epuraea terminalis* Mannh.
  - 1507bis. *Atomaria clavigera* Gnglb. Gelderl.
  - 1599bis. *Laemophloeus ater* Oliv. Eingeschleppt in Mais?
  - 1918bis. *Aphodius pubescens* St. N.-L.: Steijl.
  - 1959bis. *Hoplia graminicola* F.
  - 1976bis. *Agrilus betuleti* Ratzeb.
  - 1993bis. *Diphagus pygmaeus* F.
  - 2155bis. *Galeruclerus Meieri* Schenkl. Eingeschleppt.
  - 2276bis. *Anaspis Kiesewetteri* Emery.
  - 2333. *Acmaeops marginata* F. Aus S.-L. nur a. *spadicea* Sch. bekannt.
  - 2504bis. *Phyllodecta tibialis* Suffr. Aus S.-L. nur a. *Cornelii* Weise bekannt.
  - 2637bis. *Longitarsis symphiti* Heik. Gelderl.
  - 2791. *Sitona cylindricollis* Fahrs. Aus S.-L. nur ein immatures Exemplar der a. *varians* Desbr. bekannt.
  - 2794. *Silona suturalis* Steph. Aus S.-L. die Stammform nicht bekannt.
  - 3030bis. *Centhorrhynchus millefolii* Schultze.
  - 3202bis. *Pityophthorus glabratus* Eichm. Gelderl.
- Delenda:
- 507. *Oxygoda annularis* Mannh. (nec Sahlb.) Valkenburg 6, Coll. v. d. Wiel.
  - 630bis. *Atheta Aubei* Ch. Bris. Bunde 6, Coll. Everts.

- 635bis. *Atheta Gyllenhali* Ths. Meerssen 7, Coll. Everts.
 971. *Stenus melanarius* Steph. Valkenburg 6,
 1410. *Meligethes discolor* Reitt = 1416 *M. viridescens* F. Ueberall.
 1816. *Cercyon minutus* F. Valkenburg 6, Coll. v. d. Wiel.
 1925. *Heptalaucus* s. Hrbst. Maastricht 5, Coll. v. d. Wiel.
 2608. *Aphthona lutescens* Gyllh. Geulle 6, Coll. v. d. Wiel.
 2634. *Longitarsus suturellus* Dfts. Valkenburg 6, Coll. v. d. Wiel.
 2803. *Hypera alternans* Steph. Statt dessen ist zu schreiben *Phytonomus Kunzei* Germ. *Alternans* Steph. gehört als var. 2802 *aspersa*.

Nach brieflicher Mitteilung der Herrn Jhr. Dr. Everts sind:

- 4: *Cicindela trisignata* Latr. und
 2243. *Nalassus pallidus* Curt.
 ausgesprochen halophil.
 140. *Sphodrus leucophthalmus* L. ist sicher in Roermond von Herrn Prof. Latiers gefangen, aber eine Angabe aus dem Haag ist sehr zweifelhaft.

'T NATUUR-HISTORISCH MUSEUM TE MAASTRICHT.

De restauratie van 't Museum, aangevangen op 5 Januari l.l., loopt ten einde.

Nog maar ettelijke weken en Maastricht zal, dank de herstellingswerken in den „Heksenhoek”, 'n gebied rijker zijn, zooals 't er op architectonisch gebied maar weinige heeft.

De volgens zoo veler opvatting eertijds akelig-doodsche, monsterachtig-leelijke „Heksenhoek” zal dan fleurig en verjongd en toch in ongerepte, oude schoonheid, vrij van alles, wat zweemt naar „moderne s”, 'n lust blijken voor ieders oog. 't Museum, wiens vier zoo verschillende gebouwen zijn samengesmolten in 'n weldadig aandoende harmonie, staat er, in stille statigheid, als 'n beeld van intieme, eenvoudige schoonheid.

Deze harmonie, die statigheid, die intieme, eenvoudige schoonheid hoopt 't den leden van 't Natuur-historisch Genootschap vaak te laten zien.

JOS. CREMERS.

NIEUWE AANWINSTEN VOOR DE BOEKERIJ.

Eugen Geinitz, Dr. phil. et med. Das Diluvium Deutschlands, mit 3 Tafeln und 23 Textfiguren. Stuttgart, E. Schweizerbart'sche Verlagsbuchhandlung (Erwin Nägele) 1920. (Aangekocht).

F. Rüschkamp, S. J. Die Süd-Limburger Käferfauna, 1 Teil, Niederländische Coleoptera, die bis jetzt allein in Süd-Limburg gefangen sind. (Overgedrukt uit het Tijdschrift voor Entomologie, Deel LV, 1912).

idem. Eine neue natürliche rufa-fusca-Adoptionskolonie. (Separatabdruck aus den „Biologische Centralblatt”, Bd 32, no. 4, 10 April 1912).

idem. Eine dreifach gemischte natürliche Kolonie. (*Formica sanguinea-fusca, pratensis*) en Nachschrift. Ueber protensis als Slaven von *Sanguinea* von E. Wasmann S. J. (Sonderabdruck aus dem „Biologischer Centralblatt”, Bd. 33, no. 11, 20 November 1913).

idem. Zur biologie von *Leptinus testaceus* Müll. Phoresie oder Ektoparasitismus? Neue Beobachtungen. (Sonderabdruck aus der „Zeitschrift für Wissenschaftliche Insectenbiologie, Bd. 10, Heft 4, p. 139—144).

idem. Zur Biologie der Driidae und Micromalthidae (Ins. Col.) mit Bildertafel und Tabelle. (Sonderabdruck aus dem „Biologischer Zentralblatt”, Bd. 40, no. 809, 1 Aug. 1920).

Allemaal geschenken van den schrijver.

A. Meunier et Ed. Pergens. Nouveaux Bryozoaires du Crétacé Supérieur. Bruxelles, P. Weissenbruch, 1885.

idem. La Faune des Bryozoaires garumniens de Faxe. Bruxelles, P. Weissenbruch, 1886.

Ed. Pergens. Zur fossilen Bryozoenfauna von Wola Lužanska. (Extrait du Bulletin de la Société belge de géologie etc. T. III—1889).

idem. Idem.

idem. Nouveaux Bryozoaires Cyclostomes du Crétacé. (Extr. du Bulletin de la Société belge de géologie etc. T. IV—1890).

idem. Bryozoaires des environs de Buda. (Extr. du Bulletin de la Société belge de géologie etc. T. X—1896).

idem. Idem.

idem. Sur l'âge de la partie Supérieure du tuffeau de Ciplý. (Extr. du Bulletin de la Société belge de géologie etc. T. I—1887).

idem. Note préliminaire sur les Bryozoaires fossiles des environs de Kolosvar. Bruxelles, P. Weissenbruch, 1887.

idem. Les Bryozoaires du Tasmadjan à Belgrade avec note supplémentaire. Bruxelles, P. Weissenbruch, 1887.

idem. Pliocäne Bryozoen von Rhodos. (Annales des K. K. Naturhistorischen Hofmuseums, Separatabdruck aus Band II).

Al deze werken werden geschenken door Mevrouw Theunissen-Dohmen te Maeseyck.

Dr. H. J. Hoffmans schonk de complete collectie jaarboeken, uitgegeven door het Natuurhist. Gen. in Limburg en de Heer V. Schols 6 deelen van Buffon, welke nog in de boekerij ontbraken.

Van Dr. W. C. Klein ontving de boekerij ten geschenke al de publicaties van zijne hand verschenen, benevens een dertigtal foto's, welke allemaal betrekking hebben op geologisch Limburg.

Den schenkers zeggen we vriendelijk dank.

Verder kwamen we door aankoop in het bezit van 87 groote, prachtig uitgevoerde wandkaarten (hoofdzakelijk Palaeontologie). E. Schweizerbart'sche Verlagsbuchhandlung, Nägele u. Dr. Sproeser, Stuttgart.

AANWINSTEN VOOR HET MUSEUM.

Wegens plaatsgebrek in dit nummer moeten we de vermelding der talrijke aanwinsten voor het Museum uitstellen tot het November-nummer.

Intusschen zeggen we den schenkers dank en houden ons voor verdere giften warm aanbevolen

J. C.

NIEUWE LEDEN.

F. Voet, Papenweg; Dr. A. L. M. Muskens, arts, Keizer Karelplein; J. W. Kleinbentink, Ingenieur Staatsmijnen, Amstenrade.